

عنوان مقاله:

بررسی مضامین اخلاقی در تیمورنامه هاتفی

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نرگس رضوانی مقدم - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج

خلاصه مقاله:

وجود اندیشه های اخلاقی در شعر فارسی که از فرهنگ و تربیت دینی بهره می گیرد به ادبیات و شعر فارسیغنائی خاصی بخشیده است. مولانا عبدالله هاتفی خرجردی جامی، از نظیرهگویان و شاعران مشهور عهد تیموری و اوایل عصر صفوی است. وی، یکی از بزرگترین شاعران حماسه سرای قرن نهم ایران است که در اشعار خود به مضامین اخلاقی توجه ویژه ای دارد. او با متون عرفانی، به وسیله خال خود آشنایی داشته استاز این روی شعر وی سرشار از مضامین اخلاقی است. بنابراین بررسی مضامین اخلاقی در شعر او، مهم و ضروری است. هدف این پژوهش، بررسی مضامین اخلاقی در منظومه حماسی تیمورنامه است. برای انجام این پژوهش، اشعار هاتفی، از حیث مضامین اخلاقی، به دو دسته فضایل اخلاقی و رذایل اخلاقی، تقسیم و بررسی شده است. یافته ها و نتایج این پژوهش نشان میدهد که اگرچه فضایل اخلاقی در اشعار هاتفی، بیشتر مورد تاکید است؛ اما رذایل اخلاقی و سرزنش و نکوهش آنها هم ذهن و فکر شاعر را به خود مشغول کرده است و در شعر او نمود می یابد.

کلمات کلیدی:

هاتفی، تیمورنامه، مضامین اخلاقی، فضایل اخلاقی، رذایل اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686565>

